

TALE

14. november 2016

J.nr.

Center for Arbejdsmarkedspolitik
TVH/MRU

Samråd om udflytning fra Københavns Kommune pga. kontanthjælpsloftet

Samrådsspørgsmål E

Ministeren bedes redegøre for, hvor folk, der på grund af kontanthjælpsloftet ikke længere har råd til at fastholde deres nuværende bolig, forventes at kunne finde en bolig, og hvad regeringen vil gøre for at undgå en øget negativ social udvikling som følge af kontanthjælpsloftet, hvor lavindkomst familier tvinges ud af storbyerne og ud i yderkommunerne. Der henvises til tal fra Københavns Kommunes socialforvaltning, der viser, at der er en væsentlig risiko for, at mellem 3.500 og 5.000 borgere i København ikke længere har råd til at blive boende i deres nuværende bolig.

Svar:

Samrådet i dag handler om kontanthjælpsloftet, og boligsituationen for de familier, der bliver ramt af loftet.

Jeg vil starte med kontanthjælpsloftet, som ligger til grund for spørgsmålet. Udlændinge-, integrations- og boligministeren vil bagefter tage den del af svaret, der handler om boliger.

Baggrunden for jobreformen

Regeringen har indført et kontanthjælpsloft, fordi det skal kunne betale sig at arbejde til en overenskomst­mæssig mindsteløn – i forhold til at modtage offentlig forsørgelse.

Det er sund fornuft, og det er ret og rimeligt over for alle dem, der går på arbejde til en overens­komstsats mindsteløn. De skal mærke, at samfundet anerkender og værdsætter deres indsats – også på pengepungen. Det kan bare være svært, hvis der ikke er nævneværdig forskel på en løn­indkomst i den nedre del af lønskalaen og indkom­sten som kontanthjælpsmodtager. Kontanthjælps­loftet er med til at sikre, at der er en – mærkbar – forskel.

Samtidig ønsker regeringen, at flere danske ledige kommer i beskæftigelse i hele landet og får del i jobfremgangen.

Der er i dag knap 14.000 færre ledige, end da rege­ringen trådte til. Og der er i samme periode skabt mere end 62.000 private job.

Den stigende beskæftigelse har imidlertid betydet, at mange virksomheder rekrutterer udenlandsk ar­bejds­kraft.

I indeværende år udgør udenlandske lønmodtagere 44 pct. af jobfremgangen. Mange kommer fra Øst-

europa, og næsten halvdelen af østeuropæerne, der arbejder i Danmark, har ufaglærte job. Min pointe er, at det er job, som ledige danskere også kan varetage.

Og med kontanthjælpsloftet sikrer vi nu, at det rent faktisk kan betale sig at tage et job og komme ud af offentlig forsørgelse.

Samtidig har vi indrettet kontanthjælpsloftet, så der er balance mellem et klart incitament til at arbejde og et rimeligt, midlertidigt forsørgelsesgrundlag.

Rimelige rådighedsbeløb efter loftet

Et typisk kontanthjælpspar med to børn vil med det nye loft modtage ca. 400.000 kr. om året i offentlige ydelser før skat. Det svarer til, at de hver måned har godt 23.200 kr. efter skat.

Det, mener jeg, er et helt rimeligt niveau. Samtidig kan man med blot få timers beskæftigelse om ugen komme fri af virkningerne fra både kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen.

Med seks timers arbejde om ugen kan en typisk enlig kontanthjælpsmodtager over 30 år med et barn komme fri af virkningerne fra både kontanthjælpsloftet og 225-timers reglen og endnu vigtigere – de bliver en del af fællesskabet på en ar-

bejdsplads og får 3.700 kroner ekstra efter skat hver måned.

Jeg er overbevist om, at et job på få timer om ugen kan være en rigtig god vej tilbage på arbejdsmarkedet.

Vi ser det som en kæmpe socialpolitisk landvinning, at mennesker bliver en del af arbejdsfællesskabet – også selvom det til en start kun er i et begrænset antal timer.

Kontanthjælpsloftet kræver prioriteringer

Jeg anerkender også, at kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen betyder, at der er borgere, som vil opleve en reduktion i deres ydelse, der klart vil kunne mærkes i et stramt husholdningsbudget.

Det gælder i særlig grad dem, der bor i dyre lejligheder og derfor også har modtaget mere i boligstøtte og særlig støtte.

Det vil naturligvis kræve en prioritering i hverdagen at få økonomien til at hænge sammen. Og boligforbruget kan for nogle borgere indgå i den prioritering.

Men det er og bliver et individuelt valg, hvor meget man vil bruge på boligudgifter.

Hovedsigtet med kontanthjælpsloftet er at få mennesker i job. Hvis kontanthjælpsmodtagere så vælger at prioritere deres økonomi på en måde, hvor de flytter til en billigere bolig for at få mere luft i økonomien, er det helt fair.

Det samme gælder jo i øvrigt alle andre borgere, som har brug for at prioritere i deres økonomi og af den grund vælger at flytte.

Men jeg mener ikke, at det er det samme, som at kontanthjælpsloftet tvinger familier ud af storbyerne.

Tværtimod så skal kontanthjælpsloftet i hele landet være med til at gøre op med et system, hvor alt for mange mennesker hænger fast i langvarig offentlig forsørgelse.

Når børn vokser op med forældre, der går på arbejde i stedet for at være på kontanthjælp, er det med til at bryde negativ social arv. Og det skaber bedre integration, når indvandrere, flygtninge og efterkommere får deres daglige gang på en dansk arbejdsplads frem for at sidde fast på kontanthjælp – og i passive programmer.

Vi står i den situation, at 87 procent af ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp, har en ikke-vestlig baggrund.

Afrunding

Så samlet set er kontanthjælpsloftet helt afgørende for at skabe sammenhæng i tingene og sikre, at kontanthjælpsmodtagere også får kontakt med arbejdsmarkedet.

Kontanthjælpsloftet betyder, at familierne fortsat har rimelige rådighedsbeløb, og det er udformet på en sådan måde, at den enkelte selv kan skabe mere luft i sin økonomi ved blot få timers arbejde.

Jeg vil nu give ordet til udlændinge-, integrations- og boligministeren.